

МОТИВИ

към решение по Ч.н.дело № 2901 по описа за 2022 година

Делото е по образувано по искане на СГП разглеждане и допускане на изпълнение на Европейска заповед за арест /ЕЗА/ спрямо Г.Г.П. С /G.G.P. S/, роден на ***** г. в гр. Т., Белгия, белгиец, на властите в Северна Ирландия.

В съдебно заседание представителят на СГП поддържа направеното искане, като излага съображения то да се уважи.

Защитника на исканото лице излага съображения касаещи наличието на предпоставки, налагащи отказ за предаване.

Исканото лице, счита че обвиненията срещу него са напълно необосновани. Не дава съгласие за предаване, не се отказва от принципа на особеността.

Съдът въз основа на събраните по делото доказателства, намира следното:

На 23.12.2019г. от Магистратски съд, в гр. Белфаст, Северна Ирландия е издадена Европейска заповед за арест спрямо GENESSE GUNTER, въз основа на пет заповеди за арест от същата дата - 23.12. 2019г. от Районен съдия /Магистратски съд/ в Северна Ирландия по повод четири престъпления по изнасилване и един опит за изнасилване.

ЕЗА съдържа описание на обстоятелствата на твърдените за престъпления; отразено е тяхното естество и правната им квалификация и приложима законова норма, а именно 1/ на неизвестна дата между 17.06. 2014 и 26.06.2014г. изнасилил В.К., в нарушение на разпоредбите на чл. 5 от Заповедта за сексуални престъпления Северна Ирландия, 2008; 2. На неизвестна дата между 01.05.2013 и 30.09.2013г. изнасилил В.К. , в нарушение на разпоредбите на чл. 5 от Заповедта за сексуални престъпления, Северна Ирландия, 2008; 3. На дата между 01.05.2013 и 30.09.2013г. е направил опит изнасили В.К., в нарушение на разпоредбите на чл. 3, ал.1 от Заповедта за опитите за извършване на престъпления и заговор /Северна Ирландия/ от 1983 и на чл. 5 от Заповедта за сексуални престъпления/Северна Ирландия/ 2008г. 4. неизвестна дата между 01.06. 2013 и 26.06.2014г. изнасилил В.К., в нарушение на разпоредбите на чл. 5 от Заповедта за сексуални престъпления Северна Ирландия, 2008; 5. неизвестна дата между 01.06. 2013 и 26.06.2013г. изнасилил В.К., в случай, различен от посочения по – горе, което е в нарушение на разпоредбите на чл. 5, ал.1 от Заповедта за сексуални престъпления /Северна Ирландия/, 2008г.

Предоставена е информация от властите в Северна Ирландия, че мястото на извършване на посочените престъпления е Белфаст, Северна Ирландия.

Приложени са пет броя заповеди за арест за Г. Г., от 23.12.2019г., издадени по повод подадени жалби под клетва и в писмен вид от В.К. пред Полицейско управление Мъсгрейв, Полицейско управление Северна Ирландия.

За същите престъпления, срещу същото лице е издадена Заповед за арест от 29.07.22г., по приложение № 43 от Съдия в Магистратски съд Белфаст Северна Ирландия.

Получено е уведомление от Кралство Белгия, че няма възражения за предаването на исканото лице на Северна Ирландия, т.к. не е правила декларация за непредаване на собствени граждани; второ заявено е, че случаят не предполага поемане на наказателно преследване от първата държава за престъпление, извършено извън нея, т.к. белгийският НПК изисква официално известие от властите на страната, където е извършено престъплението или жалба от жертвата /чужденец/. Посочено е и това, че Г. Г. е роден в Белгия, но бил deregistriрано от там преди доста време.

При така установеното, от правна страна, съдът прие че случаят попада в приложното поле на чл. 4, ал.1 ЗЕЕЗА и съответния международен договор, по който България е страна, а това е Споразумението за търговия и сътрудничество /СТС/, подписано на 30 декември 2020г., публикувано в Официален вестник на Европейския съюз на 30.4.2021 г. и в сила на 1 май 2021 г.

В тази връзка следва да се отчете, че възраженията на защитата са основани на текстове на споразумението, прилагани временно¹ в периода от подписването му от 1 януари 2021 г., които се различават по номерация, поради което по – долу съдът ще цитира нормите от СТС в окончателния им вариант, в сила от 01.05.2021.

В Дял VII – чл. 596 – чл. 632 от Споразумение за търговия и сътрудничество между Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия, от една страна, и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, се уреждат въпросите, свързани с предаването /екстрадицията/ на лица между договарящите държави след напускането на последните две на Европейския съюз.

Съгласно чл. 632 СТС, този дял се прилага и към европейски заповеди за арест, издадени в съответствие с Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от държава преди края на преходния период, ако исканото лице не е било арестувано с цел нейното изпълнение преди края на преходния период. Такъв е и процесният случай, т.к. ЕЗА е издадена на 23.12.2019г., преди края на преходния период който е 31 декември 2020 г. /сгл. чл. 6 СТС

вр. с чл.126 Споразумение за оттегляне /, а задържането на лицето от властите на МВР в РБ, а после и постановената от съда мярка за неотклонение „задържане под стража“ са съответно 22.07.22г. и 26.07.22г. В кореспонденция с това е и информация от 28.07.22г. от Северна Ирландия, че “наследените“ ЕЗА, издадени до края на преходния период продължават да бъдат валидни и приложими, без да има изискване за издаване на Заповед за арест „TaCa warrant“.

Именно поради горното неоснователни са доводите на защитника, че не съществуват предпоставки за изпълнение на ЕЗА от 23.12.2019г., а още по – малко, че случаят следва да се отнесе до друг орган - Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие (Евроджъст).

Независимо от становището, че е налице валиден акт на съдебен орган, съдържащи изискуемите реквизити, преценени и през призмата на ЗЕЕЗА, и на чл. 606 СТС, от властите на Северна Ирландия е издадена и Заповед за арест /ЗА/ от 29.07.22г. по формуляра по приложение 43 от СТС, чрез която още веднъж се сезират българските власти

ЕЗА/ЗА са издадени за деяния, които са наказуеми съгласно правото на издаващата държава с доживотно лишаване от свобода, при което за тези деяния е допустимо издаване на заповед за арест и съгл. чл. 599, т.1 СТС.

Деянията, за които е била издадена заповедта за арест, съставляват престъпления и съгласно законите на Р България като изпълняваща държава, а именно чл. 152, ал.1 т.2 НК - изнасилване чрез употреба на сила или заплашване, което е в съответствие и с чл. 599, т.2 СТС.

Исканото лице няма имунитет; предоставено убежище; не е наказателно неотговорно, тоест обстоятелства които да обуславят отказ за предаването му и по чл. 6 ЗЕЕЗА, и по чл. 600 б. „в“ СТС, не са налице. Няма данни същият да е осъждан за същото в трета държава, а и с оглед данните, Р България не е компетентна да разследва престъпленията по ЕЗА - чл. 600, б. „б“ СТС и чл. 601 б. „б“ СТС.

Престъпленията са извършени на територията на искащата държава и с оглед данните в ЕЗА и ЗА правилата за давността не са приложими.

Посочената европейска заповед за арест дава основание да се счита, че предаването се иска с цел наказателно преследване, без да има основания да се допуска, че лицето се търси на база неговия пол, раса, изповедание, етнически произход, националност, език, политически убеждения или сексуална ориентация, нито може да се приеме, че е има риск положението на това лице да бъде утежнено от някоя от изброените основания / чл. 601, б. „з“ СТС/. Обратните доводи на защитника не могат да бъдат възприети, т.к. от признаването от Г. Г. обстоятелство, че той и жертвата са се познавали не може да се извлече аргумент за предполагаем дискриминационен елемент на наказателното преследване.

Кралство Белгия не е правила декларация за непредаване на собствени

граждани, т.е. не е налице ограничение по чл.603, т.2 СТС.

Не съществува ни най- малко основание да се счита, че има риск за основните права на лицето при предаването му на Северна Ирландия.

Всички доводи и на защита, и на исканото лице свързани с годината на подаването на жалбата в Северна Ирландия от жертвата; образуваното производство там и евентуално събраните доказателства; годината на подаване на ЕЗА – 2019г. и задържането на лицето през 2022г. са неотносими към това производство.

С оглед горното, настоящият състав прие, че не съществуват основания - нито абсолютни, нито факултативни основания за отказ по чл. 600 – чл. 601 СТС, нито случаят попада сред изключения по чл. 602 и чл. 603 СТС, при което и в съответствие с чл. 613 СТС, както и чл. 17, ал.7 от ЗЕЕЗА съдът постанови решението си за предаване Г.Г.П. С /G.G.P. S на властите на Северна Ирландия в изпълнение на ЕЗА от 23.12.2019г., издадена от Магистратски съд Белфаст , Северна Ирландия.

До фактическото предаване на Г.Г.П. С /G.G.P. S / на искащата държава се постанови мярката за неотклонение да е „задържане под стража“.

По тези мотиви съдът постанови акта си.

1 https://ec.europa.eu/info/strategy/relations-non-eu-countries/relations-united-kingdom/eu-uk-trade-and-cooperation-agreement_bg